

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 90/14
Люксембург, 1 юли 2014 г.

Решение по дело C-573/12
Ålands Vindkraft AB/Energimyndigheten

Шведската схема за подпомагане, която насърчава производството на зелена енергия на националната територия, е съвместима с правото на Съюза

Държавите членки не са длъжни да подпомагат производството на енергия от възобновяеми източници в други държави на Съюза

Директивата за насърчаване на използването на зелена енергия¹ позволява на държавите членки да подпомагат производството на зелена енергия. Тя уточнява, че държавите членки, които предоставят помощи на производителите, не са длъжни да подпомагат използването на зелена енергия, произведена в друга държава членка.

В Швеция инсталациите за производство на зелена електроенергия, намиращи се на националната територия, могат да получат сертификати за електроенергия. Тези сертификати впоследствие могат да се продават на доставчиците на електроенергия или на определени потребители, които имат задължение — при чието неизпълнение са длъжни да плащат специфична такса — да притежават квота от сертификати, съответстваща на дял от всичките им доставки или от тяхното потребление на електроенергия. Продажбата на тези сертификати позволява на производителите на зелена електроенергия да си набавят допълнителен приход към дохода от продажбата на електроенергия. Така допълнителните разходи във връзка с производството на зелена електроенергия, чиито производствени разходи все още са по-високи от тези за електроенергията, произведена от невъзобновяеми енергийни източници, се поемат от доставчиците и от потребителите.

Дружеството Ålands Vindkraft иска от шведските органи издаването на сертификати за електроенергия за своя ветропарк, намиращ се във Финландия, на Оландските острови. Това искане е отхвърлено с мотива, че такива сертификати могат да се издават само на операторите на производствени инсталации, намиращи се в Швеция.

Ålands Vindkraft обжалва този административен акт пред шведските юрисдикции, като изтъква, че принципът на свободно движение на стоки не допуска шведската схема за сертифициране на електроенергията. Според дружеството тази схема има за резултат запазването на около 18 % от шведския пазар на потребление на електроенергия за производителите на зелена електроенергия, намиращи се в Швеция, при това в ущърб на вноса на електроенергия от други държави членки.

Сезиран със спора, förvaltningsrätten i Linköping (административен съд, Линкопинг, Швеция) запитва Съда дали шведската схема за сертифициране на електроенергията съответства на правото на Съюза.

В постановеното днес решение Съдът приема, на първо място, че шведската схема на зелени сертификати е схема за подпомагане, която попада в приложното поле на директивата, тъй като тази схема подпомага производството на зелена електроенергия. Съдът припомня, че директивата не налага на държавите членки, които са избрали схема за подпомагане, да разширят ползването ѝ върху зелената електроенергия, произведена на

¹ Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на Директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ L 140, стр. 16).

територията на друга държава членка. Следователно **шведската схема за подпомагане е съвместима с директивата.**

На второ място, Съдът отбелязва, че разглежданата схема за подпомагане **може да възпрепятства вноса на електроенергия от други държави членки**, по-специално на зелена електроенергия. От една страна, доставчиците и потребителите са длъжни да купят сертификати за внасяната от тях електроенергия, ако искат да избегнат плащането на специфична такса. От друга страна, възможността на производителите на зелена електроенергия с произход от Швеция да продават сертификатите заедно с електроенергията, която произвеждат, е от такова естество, че може да насърчи започването на преговори и уреждането на договорни отношения относно доставката на национална електроенергия на доставчиците или на потребителите на електроенергия. Оттук следва, че **тази схема представлява ограничение на свободното движение на стоки.**

Съдът обаче счита, че **това ограничение е обосновано с целта от общ интерес, която се състои в насърчаване на използването на възобновяеми енергийни източници** с оглед на опазването на околната среда и справянето с климатичните промени. В този контекст Съдът признава, че за осъществяването на преследваната цел е обосновано мерките, насърчаващи прехода към зелена енергия, да са насочени по-скоро към етапа на производството, отколкото към етапа на потреблението. Съдът също така отбелязва, че при настоящото състояние на правото на Съюза Швеция основателно е приела с оглед на същите цели, че ползването на националната схема за подпомагане трябва да се ограничи само до националното производство на зелена електроенергия. Съдът подчертава по-специално, че тази схема за подпомагане е необходима, за да насърчава в дългосрочна перспектива инвестициите в зелена енергия.

При тези обстоятелства Съдът постановява, че **шведската схема за подпомагане е в съответствие и с принципа на свободно движение на стоки.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106